

CONSCIÈNCIA D'ARA
El següent tema: **Ibn Khafaja: jardiner de l'afinitat**

Estils

CINEMA I RELIGIONS

Joan-Andreu Rocha ens acosta a la diversitat religiosa a través de la mirada cinematogràfica. Inclou una selecció de 50 pel·lícules clau sobre les grans tradicions religioses.

L'any nou dels arbres: un dia per créixer

Bonnie Cohen aprofita aquesta data del calendari jueu per aprofundir en els valors intangibles de la natura

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Plantar arbres és plantar vida, lògic. Qui no ha sentit l'anhel de fer-ho? Qui no ha vist la il·lusió d'un infant quan pot enterrar una llavor i que, pacient, la veu germinar? L'arbre és el símbol per excel·lència de les tradicions espirituals perquè reflexa tot allò que som. En aquest sentit, més enllà del que digui la ciència, venim de l'arbre: llavors, fruits, arrels, tronc... L'arbre ens ajuda a entendre'ns, a parlar-nos, a escoltar-nos. Sense arbres no viuríem, però quina vida se'ns presenta quan fem com si els arbres no existissin? ¿Quan els veiem només com a mer decorat, o els utilitzem exclusivament per la seva funcionalitat? Plantar un arbre, conscients de fer-ho, és formar part d'un cicle profund, és tornar a sentir-nos meravellats d'una petita llavor amb tot el potencial per créixer. Un creixement, a més, sense benefici propi, beneficiós per a tot el que l'envolta.

Per no oblidar els significats intangibles i els beneficis tangibles de plantar un arbre, la comunitat jueva celebra cada any una data ben especial: l'any nou dels arbres, Tu B'shvat, que es va celebrar la setmana passada. És habitual que aquest dia se surti a plantar arbres, una iniciativa que actualment pren també un caràcter reivindicatiu, polític i també festiu, sense per això oblidar tot el simbolisme i les lliçons que es desprenen d'aquest fer en comú. A Barcelona, el grup Salam-Shalom, que agrupa jueus i musulmans, va voler celebrar el Tu B'shvat convidant a la rabina nord-americana Bonnie Cohen perquè compartís amb el públic una cerimònia ben especial.

D'arrel jueva i fulla diversa

Cohen, nascuda a Nova York l'any 1946, viu a Sitges des de fa pocs anys, lloc del que es va enamorar després de passar un temps viatjant per diferents indrets del món. Dona d'ementa i alhora introspectiva, que valora els silencis i els recessos i promou els diàlegs llargs i la trobada amb l'altre, va ser ordenada rabina l'any 2000 després de molts anys servint com a ministra inter-religiosa. Molt implicada amb el moviment de renovació jueu dels Estats Units des de la dècada de 1970, el seu recorregut és particular i intens, fruit de l'anhel per arribar a una interioritat que no exclou l'exterioritat, sinó que més aviat s'hi fusiona. Dins del judaisme contemporani, explica la rabina, a més del judaisme més conservador i ortodox, trobem els reconstruccionistes, que prenen una vessant més intel·lectual i els reformistes amb interès en els aspectes socials. Tots aquests moviments, però, associen sovint el misticisme amb la superstició i, per tant, l'aspecte espiritual no es treballa tant. En canvi, el moviment de renovació del que ella forma part se

centra justament en la interioritat, amb la tradició mística com a base. Un moviment que va iniciar-se amb la generació que anhelava experimentar amb el cos i la consciència i que, també dins del judaisme, va trobar la manera de conciliar tradició i modernitat.

No obstant això, els inicis de Bonnie Cohen, de família jueva, no

Festa La comunitat jueva celebra aquest dia sortint a plantar arbres

va ser dins d'aquesta comunitat. De ben joveneta es va mostrar molt interessada per la qüestió espiritual ("als dotze anys el meu llibre de capçalera, la meua Bíblia, era el relat El profeta de Khalil Gibran"), i va voler conèixer de primera mà comunitats que començaven a germinar en aquell Estats Units contracultural, des del sufisme i el budis-

me a la Nova Era, els indis nadius, l'experimentació amb drogues o l'església baptista afroamericana. Ja de més adulta, i sent mare, va sentir la necessitat de tornar a les arrels jueves, i aquí es on comença el seu aprofundiment que dècades després la van portar a ser ordenada rabina, un fet inimaginable per a ella mateixa en aquells primers temps. Paral·lelament a aquesta indagació religiosa, Cohen ha treballat molt amb joves i també s'ha especialitzat en l'àmbit de la nutrició i la medicina natural, característiques que avui pot convergir en una cerimònia com la de Tu B'shvat, on l'any nou dels arbres es converteix en l'ocasió idònia per parlar d'aquesta interioritat vinculada per essència amb tota la resta. "Tu B'shvat explica la rabina a l'inici de la cerimònia - és una oportunitat per aprofundir en el creixement personal. Durant segles els kabalistes han emprat l'arbre com a metàfora per entendre la relació divina amb els mons espiritual i físic. La branca més popular de la Kàbala s'inspira en el rabí Isaac Lúria, segons el qual el món va sorgir com a resultat de la sobreconcentració d'energia divina. Els recipients que contenen aquesta energia van fer-se miques i espurnes d'aquesta divinitat es troben per tot arreu en el món. Amb la ingesta de fruita i fruits secs d'una manera especial i amb consciència plena, intentem tornar a reparar aquesta ruptura espiritual". Una menja acompanyada de pregàries i cïtes de saviesa que volen tornar-nos a un lloc inicial, on l'equilibri encara predomina.

Ressorgiment femení

Cohen entén aquesta immersió ecologista com una defensa de la diversitat no només mediambiental, sinó també social. Ferma defensora del diàleg interreligiós -la mateixa cerimònia que es va fer a Barcelona ja tenia aquest component-, va ser una de les primeres persones de la comunitat jueva nord-americana que va oficiar casaments interreligiosos. Des de la seva casa de Sitges continua amb aquesta tasca de promoure el diàleg entre creences per arribar a punts en comú que, normalment, es troben més fàcilment quan les persones han començat aquest camí interior i personal. Àmbit on les dones hi són molt més presents, i que ella associa amb aquest cantó femení de la divinitat que cal tenir sempre present, un cantó fecundador i, per tant, vital i dinàmic, tot i que sovint marginat per una cultura patriarcal. Un ressorgiment femení, com ella diu, que torna a situar en el centre la capacitat que tenim per gestar, enlloc de destruir, i que fomenta la reverència per la vida, amb humilitat, més enllà de l'ansia, egocèntrica, d'imposar-nos i acaparar sense tenir en compte la resta. Actitud activa i contemplativa a la vegada, fermament arrelada i que, amb parsimònia, floreix. —

PERE TORDERA

OPINIÓ

Fred

FLAVIA COMPANYY
ESCRITORA

Fa uns quants dies em van recomanar un llibre de Rifkin. L'endemà eren tan incontentibles las ganas que tenia de llegir-lo que vaig arribar a la llibreria cinc minuts abans que obrissin. Aquest local del qual en sóc clienta fidel té una porta de ferro que dona al carrer, una porta que estava entreoberta. Feia tant de fred que vaig entrar al petit vestíbul que hi ha tot just entre la porta de ferro i la porta de vidre, llindar definitiu, que es va obrir quan el sensor va detectar la meua presència. Vaig treure el cap un moment i vaig preguntar si ja podia passar, sobretot perquè estava congelada, però una senyora em va dir que no sense ni riumiar-s'ho. Em vaig quedar allà, als llimbs, mirant els llibres que tenien a l'aparador del petit vestíbul. Aleshores va arribar una senyora sudamericana -ho vaig saber per l'accent- que fa la neteja a la llibreria -ho vaig saber després en entrar, perquè treia la pols dels llibres amb un plomall-i, en veure'm allà, em va somriure, va dir que quin fred que feia i

Em va mirar disgustada, li vaig dir que tenia fred, em va contestar que aquell vestíbul només estava obert pels treballadors

es va prendre la molèstia de tancar una mica més la porta de ferro del carrer perquè no entrés aquell fred gèlid, "así no te congelas", em va aclarir. Una mica més tard, a dos o tres minuts que s'obrí el comerç, va entrar una noia catalana que treballa en una de les seccions de la llibreria. Em va mirar disgustada de trobar-me allà, li vaig dir que tenia fred, em va contestar que aquell vestíbul només estava obert pels treballadors i em vaig veure obligada a sortir de nou a fora. Vaig pensar, amb el meu particular i negre sentit de l'humor, que si moria de fred tindrien una compradora menys i una escriptora menys que els fes llibres per vendre. I finalment em vaig adonar de la ironia de la situació, perquè el text de Rifkin que volia comprar -i que vaig comprar- era sobre l'empatia.

PERE TORDERA

Gent

TEXT:
XXXXXXXXXXXXXX

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Títolasdjfh agsdjfhgsjdhadsh

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tincidunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl.

aQuisque nulla nisi, porta ac dapibus sit amet, tempus sollicitudin neque. Vestibulum diam lacus, rutrum ac laoreet non, cursus eu risuspendisse semper ultrices dui, id commodo elit varius sit amet. Mauris facilisis porttitor dolor. Nunc

Quisque ut arcu augue, vitae aliquet

Segons l'autora del llibre hi ha cinc contaminants que són els més comuns. Els dos primer font d'una contaminació erar problemes intestinals greus, com la salmonel·losi. Els altres tres són ear-se de **focontaminació (foto1)** electromagnètica derivada de la instal·lació elèctrica de l'habitatge o la que generen els ei vel mauris mattis hensent leo nulla, sagittis vel semper stibulum tinci-

dunt dictum tortor et iabitur at tempor nisl. Maecenas suscipit feugiat lli, nec bibendum orci mi in elit. In ante leo, blandit noe sIn sit amet ritinalis greus, com la salmonel·losi, id eleifend velit. Quisque consequat diam in eros suscipit eu fringilla arcu faucibus. Aenean vel diam est, non sodales neque. Fusce sed molestie ipsum. Nam et sagittis purus. In pretium condimen. —

FIRMA FOTO

FIRMA FOTO

FIRMA FOTO